

светый-тъ и неустрашимый-тъ обличитель на слабости-тъ и грубы-тъ му сладострастна, а да благоволи къмъ подли-
зници-ты нѣмскы калугъры. Така до самыи-тъ си гробъ
не търпѣлъ Методий скръбъ и гонена за апостолскы-ты си
трудоу (885 г. Апр. 6).

Слѣдъ смръть-тъ Методиевъ нѣмскы-ти калугъри тръ-
жествувать и изливать 'сичкы-тъ си ожесточена връху гла-
вны-ты ученицы Методиевы, Горазда, Климента, Лаврентиа,
Наума, Ангеларина: запырять гы въ тъмницѣ и жестоко гы
мѣчатъ. Напоконъ избити, изнемошѣли отъ гладъ (споредъ
житие-то Св. Климентово) отдавать светы-ты страдалцы
на воины-ты, варвары, за да гы отведать и пропѣдять
задъ Дунава на другый-тъ брѣгъ.—Твърдѣ тежка не, дру-
гари-приатели, сѣдба-та на просвѣтителъ!—Достойни-ти
послѣдователи Методиевы, непосредственни негови уче-
ници, жедували за Българинъ, къмъ коуж-то са и устре-
мили съ пълнъ надѣжбѣ за успокоене и за широко и без-
прѣчно пѣприще за работене. И тий сѣ не излѣгали. Прѣ-
старѣлый-тъ Царь Борисъ гы приелъ съ открыты рацѣ
като вожденны гости; той хванълъ дору самъ да са учи
подъ тѣхно раководство „истории и жития святыхъ“ и
слушалъ съ радость отъ уста-та имъ Св. Писане на языкъ
Словенскъ.

Тукъ бы было мѣсто и прилика да са разгледа, понѣ
на кѣсо, прѣзмѣрно быстро-то развитие на книжевность-
тъ старославенскѣ, старобългарскѣ отъ тѣхъ Св. Мѣжи,
като отъ послѣдователи и непосредственны ученицы Мето-
диевы, нѣ ограничено-то врѣме за слово при днешне-то
трѣжественно празнуване не ни допуща това. Ще поменемъ
само, че споредъ житие-то Св. Климентово, Методий оставилъ
слѣдъ себе си въ Велико-Моравско-то Царство до двѣстѣ све-
щенницы отъ него самаго образованы, и 'сичкы тии до единъ